

A "Csipkár-sor"-i tanyavilágtól a "Gábor Dénes" Díjig

A karácsonyi ünnepek előtt a Kossuth Rádió híradását hallva egy ismerős szarvasi nevet hallottam, hogy Sólyom László köztársasági elnök kitüntetések adott át az orvostudomány területén kiemelkedő eredményeket elért magyar tudósoknak. Köztük volt dr. Lustyik György, a Pécsi Tudományegyetem Biofizikai Intézetének docense is, aki Gábor Dénes Díjat kapott speciális, különleges analitikai eljárásaiért, melyek tulajdonképpen a kutatási eredmények hasznosítására, gyakorlati

alkalmazására irányulnak. Tovább gondolkodván a Lustyik György néven, rájöttem arra, hogy ő az én édesanyám nővérének az unokája. (Szekera Erzsébet volt a nagymamája.) A rokonságtól megszerztem a pécsi telefonszámát, felhívtam őt, s gratuláltam neki, aki köszönettel vette ezt, s megadta a címét, ezután levél útján is kapcsolatot teremtettünk.

Engem is, mint egykori tanyai tanítót, mindig örömmel töltött el az a tudat, hogyha volt tanítványaim, a nép egyszerű gyermekei az életben boldogulnak, s sikereket érnek el. Ezért örültem Lustyik Gyuri tudományos sikereinek is. Leveléből idézek néhány gondolatot életpályájáról.

"Sokat szoktam gondolkodni a gyermekkormról, minden nehézség ellenére nagyon szép gyermekkorem volt, nagyon meleg, összetartó, dolgos családi évekkel. Nagyon jó emlékeim vannak az emberekről is, akik többsége, egyszerű, de szorgalmas, megbízható ember volt. Szerencsém volt

az iskolával is. Gulyás Gyuri bácsi tanított, ő oltotta belém a természettudományok tiszteletét és alapjait, az ő egyik meséje a relativitás-elméletéről, indította el azt a fantáziát, aminek a végén fizikus lettem."

(Néhai Gulyás György a Csipkár-sori Galóhalmi Iskolában, majd Kondoroson tanított.) További életéről írja Lustyik György: A Debreceni Vegyipari Technikumban érettségizett, majd Debrecenben a Kossuth Lajos Tudományegyetem fizikus szakán szerzett diplomát. Onnan a Debreceni Orvostudományi Egyetemre került, ahol – a HAKI-ban elöltött néhány hónaptól eltekintve – 1994-ig dolgozott kutatóként. Biofizikával és az öregedés biofizikájával foglalkozott és tanította az orvostanhallgatókat. Sok külföldi meghívása volt: az USA-ban töltött több évet, Japánban fél évet, Olaszországban több részletben hosszabb időt, de a világ számos nagy hírű egyetemén és kutató intézetében megfordult. Közben kandidátusi címet szer-

zett a Magyar Tudományos Akadémián, Ph.D-t a Debreceni Egyetemen.

1994-től a Pécsi Egyetem Biofizikai Intézetében, mint docens dolgozik. Az elmúlt 5-6 évben elsősorban a kutatási eredmények hasznosítására, gyakorlati alkalmazására fektette a fő hangsúlyt, s ilyen kutatócsoportot irányít. Van olyan termékük, eljárásuk, amit egy világcég az egész világon terjeszt kb. 100 országban.

Leánya s fia is, családjaikkal az USA-ban élnek. Írja, hogy szlovákul – a második anyanyelvén – az utóbbi 30-35 évben alig beszélt. De amikor alkalma volt szlovák kollégákkal erre, beszélt velük, akik szerint igen "archaikus" nyelvet használt.

Gondolom, hogy mindannyian büszkék lehetünk a tőlünk elszármazott, kiváló emberekre, így dr. Lustyik Györgyre is.

Kitüntetéséhez ezúton is gratulálunk.

Lejegyezte: **Dankó Pál**
tanító, tanár,
ny. művelődési osztály vezető

Szagos telefon

Ezt a különleges készüléket nem japán mérnökök mutatták be, mint a modern- kori technológia csúcsmo- delljét, hanem a Bethlen Gábor utcai Idősek Átmeneti Otthonának lakói. Április 20-án késő délután, egy ritka jelenséget észleltek az épületben. Az egyik idős lakó látta, a másik szagolta, többen hallották, de azóta is mindenki beszél róla. Akarva-akaratlanul is villámlátogatás részesei lettek az intézményben tartózkodók.

Kiszelyné Zsuzsa néni mesélés közben újra átéli a csütörtöki izgalmat. „Én a folyosón voltam. Csak egy nagy csattanás és óriási fény lett a sötét folyosón. Nagyon megijedtünk. Szentül tudtam, hogy itt csapott be valahol, de hol?” Tárja szét kérdően a karjait. Talán gömbvillám volt- teszi hozzá.

A gömbvillámról Kurlikné Marika gondozónőnek gyermekkori emlékei jutnak eszébe. Elmeséli, hogy régen egy nyárfába csapott be a gömbvillám. Apró szilánkokra törte a fát, teljesen szétforgácsolta azt, amiből csak egy csonk maradt, de az elüszkösödött, szinte megkövesedett. Azt a darabot akárhogy próbálták elégetni, többé nem fogta a tűz. De ez a mostani, ez nem lehetett gömbvillám – elmélkedik tovább, mert sehol nem találtak nyomot, ahol bejött, vagy kiment volna az óriási energia. Tovább megyünk a jelenség után kutatva Zvara Jánosné szobájába. Marika néni így emlékszik: „Én nem láttam semmit. Feküdtem, mert akkor gebe voltam. Csattant egy nagyot, utána égett szag jött be a folyosóról. Pont olyan, mint amikor régen kapál-

tunk és egy nyári zápor bezavart minket egy üres tanyába. Szakadt az eső, kint álltunk a verandán, egyszer egy széles, fényes csík futott végig a folyosón. Nyomot is hagyott a téglában. Na, ott volt ilyen égett szag.” Gáspárné Olga néni „úgy mondja, ahogy vót”. Kint ült a fotelban, a lábát is feltette pihentetni. Ott ült még Darida néni és Skorka bácsi is. Egyszer csak egy picurka, vékony, fényes csík villant, a háta mögül pedig durranást hallott. A konyhán kiment a biztosíték, Skultétiéknál a tévé. Elnémult a telefon és néhány égőt is kicsapott a villámlás. A durranásnak, annak volt olyan hangja, „azt hittem, plafon szakadt.” Hamar benyomták az automatát, Pekár Tamás a Támogató Szolgálat soförje szaladt ide-oda és mindent megjavított. Megszerelte a tévét, utána újra volt telefon is. Ott jártamkor megállapítottam, hogy „villámlátogatás” nélkül is szeretnek mesélni az otthon lakói. Beszélgettünk gobleinekről, virágokról, gyógyszerekről. Továbbra is jókedvűen, hálisan mesélték ami Húsvét Hétfőn történt. Közösen igazi vendégváró falatokat készítettek a locsolóknak az otthon lakói. A levegőben sonka illat keveredett a locsolókölni szagával. Most először odabent is IGAZI HÚSVÉT VOLT! Öntöző legények jöttek, kihez többen, kihez kevesebben. Volt kinek kiöltözni, tojást „hímezni”. A festett tojásról eszükbe jutottak újabb emlékek, mikor záptojásért váltottak mozijegyet és végig nevetgéltek az előadást. Akkor a záptojás volt szagos, most a telefon. Az élmények maradtak, csak közben a kor és a szereplők változtak.

- Maya -

